

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. VII. De Seraphim, Cherubim, Thronis, & eorum Hierarchia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

licet non caret solutione. & q. 58. a. 5. Nescientiam non esse in Angelis respectu naturarium, sed supernaturalium, & q. 106. art. 2. purgationem Angeli ab alio Angelo non esse in voluntate, sed in intellectu. & q. 108. a. 3. nos non cognoscere Angelos & eorum officia perfecte. & 3. p. q. 22. a. 1. Sacerdotes vocari Angelos, quia mediani inter Deum & homines. Item p. q. 22. a. 1. Idem 3. a. 1. post unius evangelii multitudinem audiendum, sollempniter valde condonationes recipiendis. In priore disponi de Recolut. 8 & 13.

CAPVT VII.

De Seraphim, Cherubim, & Thronis, hoc est de prima Angelorum Hierarchia.

VT V.
es essentiae communis
& specialiter propria
mi & secundi ordinis
agnomina-
tiones,
ad licet hoc notum pa-
rat ad infinitum ostendit
er omnes appellari, non
quod nobis Angelos
aceperunt a superpotentia
s & perfectione inter-
fectissimis inventur, &

Dicit Seraphim idem esse ac incensores, sive calefacientes: Cherubim copiam cognitionis, vel effusionem sapientie: Thronos sublimes, & excelsos. Agit de dignitate & perfectione prima Hierarchia. Inferiores dicit initiari & illustrari a superioribus; supremos vero à Deo. Et primam Hierarchiam Dei laudibus esse intentam.

S. Thom. 1. p. q. 12. a. 3.
D. Thom. citat hoc caput 1. p. q. 12. art. 8. & ex eo quod Angeli inferiores purgantur a superioribus nescientia, infert non omnia in Deo videri ab omnibus. & q. 57. art. 5. ex eo quod Scriptura inducat aliquos Angelos ad Iesum questionem facientes, inferrit illos non cognoscere omnia mysteria gratia aequaliter. & q. 106. a. 2. ex eo quod Seraphim dicantur incendiates, non sequitur posse mutare voluntatem alterius, sed inducere ad amorem Dei per modum suadentis. & a. 4. ex eo quod Angeli querant, quis est iste rex gloria? non lexitur non cognovisse aliquomodo mysterium incarnationis, sed quod non ita pleni fiscit superiores. & q. 107. art. 2. ex eodem loco probat inferiores Angelos loqui superioribus. & q. 108. quod Angeli 1. Hierarchia cognoscant rationes rerum ut procedunt a primo principio. & a. 2. in qualibet hierarchia esse tres ordines, quia effacer principatus, in quo debet esse ordinum diveritas, & a. 5. quod propria nomina singularium ordinum proprietates eorum designantur. & a. 6. quod in 1. hierarchia Seraphim sint primi, Cherubim medii, Throni ultimi in 2. Dominationes primi, Virtutes medii, Potestates ultimi in 3. principatus primi, Archangeli medii, Angelii ultimi.

Idem 1. 2. q. 28. a. 5.
Et 1. 2. q. 28. art. 5. ex eo quod Dion. ponit proprietates amoris calidum acutum, superfluvens, non sequitur quod sit passio lativa, nisi de materiali in organo corporis. & q. 111. a. 1. ex eo quod quedam in Deum reducantur per alias infert dari gratias gratis data. & q. 112. art. 1. purgationem, illuminationem, & perfectionem hominis vel Angeli ab alio esse per modum instructionis. & 2. 1. q. 2. a. 6. ex eo quod revelatio divina ordine quodam perveniat ad inferiores, infert debere superiori habere pleniorum notitiam de credendis. & a. 7. ex eo quod Angeli querierint, qui est ille qui venit de Edom: non sequi eos non cognovisse aliquomodo mysterium Incarn. & 3. p. q. 12. a. 4. ex eo quod supremi Angelii ad Iesum questionem faciunt, infert Christum non accepisse scientiam ab Angelis, & q. 1. a. 2. licet anima Christi moveat Angelos.

los illuminando, non tamen hoc haber ex natura anima. & q. 30. art. 2. licet Mater Christi sit superior Angelis in dignitate, non tamen quantum ad statum praesentis vita, quatenus non erat comprehensor, & sic poterat illuminari ab Angelis. & q. 59. a. 6. ex eo quod anima Christi Angelos illuminavit, debet & potest de illis judicare. & q. 67. art. 1. sicut ex nominibus caleficiis ordinum infert Dion. eorum officia, ita ex nominibus ecclesiasticorum ordinum potest inferre.

Citat etiam in 1. dist. 37. q. 3. a. 1. & in 2. d. 9. q. 1. a. 7. & d. 10. q. 1. a. 1. 2. 3. & q. disp. de veritate q. 9. a. 3.

Documentum 14.

Mobile enim semper eorum (sc. spirituum primi hierarchy) circa divina, & ineffabile, & calidum, & acutum, & superfluvium intenta, & forsitan intima & inflexibilis semper motionis: Et suppositione reductiva & actus exemplariorum tamquam regalis faciens illa, & resuscitans in finitem caliditatem, & genere celitus, & holocastris purgativum, & circumvolatum, & inextinguibile: habent enim semper luciformem, & illuminatricem proprietatem, & omni tenebrosa obscurationis persecutricem, & manifestatricem, Seraphim nominatio, aut manifestatio docet.

Exp. Hug. Fateor quod verba audiri aut *Expositio* non homini dicta, aut non dicta ab homine. . . . *Hugo.*
Mobile inquit, quia vita; incessabile quia perpetua; calidum quia amor; acutum quia sapientia, & totum hoc una dilectione est. Qui non diligit manet in morte, ergo dilectione vita est: & qualis vita? charitas numerum excedit: ergo vita perpetua est dilectione. . . . Mobile amor est sicut & calidum: nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur nobis in ria? Ambulabant enim & movebantur impatiens dilectionis asti: quia si flarent non amarent. Quia enim ambulabant, mobile habebant: & calidum quia ardebant: acutum autem non habebant, quia non cognoscebant. Quia tamen prius dilexerunt postea cognoverunt, ut acutum in dilectione esset sicut & calidum. Prior calidum, postea acutum: calidum morem & calidum. Prior calidum, postea incessabile: ut mobile ad inquisitionem exciter, incessabile ad perseverantiam confirmet: calidum, ut sensum vivificet: acutum autem, ut penetraret ad comprehensionem.

Significat enim acutum impetum quandam amoris, & videntiam desiderii ardentes, ferentes se in anatum, & intrantes, & penetrantes, ut ibi sit, ubi est ipsum quod amatur, cum ipso, & in ipso: ut non solum ab ipso calidum sit, sed transiret acutum in ipsum. Poterat enim calidum esse; & quasi a longe calefieri: cui hoc sat est amare ita absente, & presentem non videre, vel praeftissimum possidere. Sed non erat amor hierarchie perfectus, neque amabilis multum, nisi acutum faceret sibi, & transiret omnia, & penetraret, donec ad dilectum perveniret, imo potius in dilectum iret. Si enim in dilectum non vadis, adhuc foris amas, neque acutum habes dilectionis. Sed hebes & torpens divisus,

manes, & extra illum, ut unum non efficiari. Amor autem unum se facere vult cum illo, & idcirco penetrat omnia, & appropinquat quantum potest, ad unum ipsum. Considera modo quomodo acutum habebant amorem, de quibus dictum est: *ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur; impetus namque ipse acutum fuit, sicut & liquidum in alio loco acutum nominatur dilectionis.* Nam & ipsum liquidum penetrat sicut acutum: & non cessat donec ad interiora pervenerit: ideo ait: *anima mea liquefacta est, ut dilectus loquutus est: quiesci illum.* Propterea enim qualivit illum, quia liquefacta est ad illum: nisi enim liqueficeret ad illum, non curreret post illum, sed dura stare, & non intraret: sed nondum statim invenit, donec pervenit. Ideo incessabile necessarium erat ut intraret, & penetraret, & diceret tenui illum nec dimittam donec introducam &c. Ergo ipse ad te intrabit, ut tu ingrediaris ad ipsum. Tunc enim tu intras ad ipsum, quando ipse ad te ingreditur. Quando amor illius cor tuum intrat, & penetrat, & ad intimum cordis tui dilectionis illius pertinet: tunc intrat in te ipse, & tu quoque intras te ipsum, ut ingrediaris ad ipsum. Propterea acutum habet & liquidum penetrans omnia, & impetus sequens ardoris desiderii sui: non diffimulare valens donec ad amatum perveniat, & eo ipso amplius adhuc sitiens intrate in ipsum, & esse cum ipso, & tam prope, ut si fieri possit, hoc idem ipsum sit quod ipse.

Si ergo tale est calidum & acutum dilectionis: quale putas est, quod sequitur: *superfervidum?* Nostis enim quomodo id quod fervet quadam caloris, & incendiī sui violentia jaēatur extra se, & tollitur supra se: & facit motionem magnam ex subjecta & invisibili aestuatione concepti fervoris &c. Movetur ergo calidum ad acutum, deinde promovetur acutum ad superfervidum. Quod enim prius acutum fuit, & liquidum in dilectione obstantia alia penetrare valens, superfervidum sit jam, & bulliens in se ipso stare non valens. Acutum enim est amoris, cum omnia transundo despicit: superfervidum autem cum etiam semetipsum contemndo relinquit. Neque enim vere solum DEUM appetet, si vel semetipsum cum illo amaret. Fit ergo miro quadam modo, ut dum per dilectionem ignem in illum sustollitur, qui est supra se: per vim amoris expelli incipiat, & exire etiam a se, nec se cogitat dum illum solum amat. Sed quomodo hoc assignare poterimus in illis supercessibus naturis, quibus eadem est vita quod es-
tentia? &c.

*Effectus
dilectionis
nunquam
proximum.*

Sequitur & suppositorum reducitur & activa exemplativum. In superiori expressit virtutē dilectionis vera in DEUM: nunc subsequenter ostendit ejusdem dilectionis vim, effectumque ad proximum. Motio igitur dilectionis, qua illic ad superiora intenta, & intima, & inflexibilis dicitur: hic ad tuposita & inferiora reducitur, & activa exemplativum nominatur. Motus enim ille, qui in superiori est contemplatio, in inferiori est operatio. Ad superiora tendit, ut in eis quietat: ad inferiora tendit, ut ea ad se reducat. Sursum ergo charitas moveret, ut illic maneat: deorum ut redeat. Propterea motio charitatis

in superioribus ad inferiores reducitur, & activa dicitur. Reductiva in eo quod illos ad creatorem suum eodem igne charitatis succendens convertit. Activa in eo quod illos accepta claritate illustrans ad ipsius voluntatem componit. Reductiva est ergo subectorum quia illos ad superiora trahit: activa quia illos in inferioribus disponit. Reductiva ut ad DEUM tendant, & activa ut secundum DEUM incedant. Hujusmodi ergo motionis exemplativum est forma illa dilectionis, in qua exemplo superiorum subjectis ostenditur, quanto affectu charitatis, & secundum DEUM incedere, & ad ipsum debeat inhiare. Sive ut in legatur, exemplativum subectorum, id est, quod subjectis in exemplum proponitur: reductiva, & activa adverbialiter pronunciatis eodem sensu manente.

Quod autem ait *recaſſificans & reſuſcitanſ, non ita intelligendum est, quali prius extincti & mortui, iterum accendantur, & vivificantur? sed quod per dilectionem deſuper venientem ad eadem rursus que ſurſum ſunt amanda, & experenda exciten- tur. Per ignem ergo dilectionis quā recaſſificant, & reſuſcitantur, in quibus ac- cēſta dilectionis flamma ad illa rurſum amanda reducitur, à quibus prius, & principalius amantibus in ſuſtinentes & ſub- jectos amatores oriebatur.*

Omnia ergo hæc docet cognominatio Seraphim sive manifestatio &c. Docet etiam ipsa cognominatio Seraphim igneum calitum, & holocauste purgativum, & circumvelatum, & inextingibile. Quod in ipsis est primum calitus, sive diuinus descendens in ipsis: deinde ab ipsis ut ardeant, & succendant, purgentur & purgant, revelentur & revealent. Docet etiam ipsa cognominatio Seraphim luciformem & illuminativam proprietatem eorum habentem ſe temper ſic, id est, uno eodemque modo, ac fine varierat permanentem, & persecutricem omnis tenebroſa obſcurificationis, ut ad ipsam non accedat: & manefatricem, ut extra ipsam non laetetur &c. Hæc Hugo.

Hoc documentum Seraphicum applicant Myſtici hominibus Seraphice viventibus, in quibus amor etiam eſt mobilis, incessabilis, calidus, acutus, superfervens, de quibus gradibus amoris Vide Refolut. 78. & 88.

Et de amore proximi reducitur, & activa, Vide Refol. 80.

Documentum 15-

Communicatio JESU ſimiliter digne facta (sc. Angelicas seu cherubicas ſubtantias) non in imaginibus ſacreficta formative figurant deſificam ſimilitudinem: ſed ut vere ipsi approximantes in prima participatione ſcientie deſificum ejus lumen: & quia à DEO ſimile ipsis ſubtantialiter donatum eſt. Communicant autem bujusmodi (ut pofibile eſt) in preoperatice virtute deſificis ipsius, & humana virtutibus.

Exp. Hug. Non ſolum, inquit, divinitatis contemplationem, & cognitionem percipere me. Reruerunt: ſed illius etiam ſalvationis, qui in humanitate JESU perfecta eſt, communione, & cognoscendo, & participando digna facta ſunt.

Communi-

S. M.
mifra
Thoro
exp.
fina

Expo-
Hugo

Sapin
& da
frequ-
ter in
diuum
debet

Expo-
Hugo

Communicaverunt enim IESU: mysterium incarnationis ejus, & antequam fieret praedicendo, & cum fieret administrando, & postquam perfectum est, homini ad eternitatem reparato in eadem beatitudinis societate congaudendo. Quam divinam contemplationem fine aliquibus figuris immediate ab ipsa divinitate illuminata percepunt &c.

Unde colligunt Mylici, quod sicut Angelividēnt mysteria incarnationis sine figuris aut similitudinibus, ita potest dari in hac vita visio intellectualis distincta sacrae humanitatis, quin sit imaginaria, ut fuit illa, cuius meminit Seraphica M. cap. 28. vita sua, de qua videatur N. Josephus à IESU MARIA in introitu animæ t.z.l.2. cap. 15. & quæ dicimus infra Resol. 57. & 90.

S. Mater
nostra
Theresa
cap. 28.
sua vita.

Documentum 16.

Perfectas autem similitudines: non ut sacra varietate analyticæ scientiam illuminatas, sed ut prima & supereminentia deificatione repletas, secundum excellensimam & quantum in Angelicæ divinorum operum scientiam.

Expos. Hugo. q. D. non solum puras, & illuminatas cælestes subtantias illas existimandum est, sed etiam perfectas in scientia ex habitu virtutis percepia: non tamen quasi illuminatas, sive eruditæ scientiam, vel disciplinam analyticam, id est, resolutoriam, sacra varietate, id est, multiplici doctrina sacra Scriptura. Non enim sicut homines foris multiplicitate sermonis erudiantur, ut eis per disputationes, & discretiones ea quæ occulta sunt, & perplexa in scientia, ac disciplina resolvantur: sed per simplicem intus contemplationem illuminati accipiunt, ut ab eorum cognitione nihil eorum quæ sciri possint, abscondantur. Hac illa.

Unde dicunt Mylici cum D. Th. non semper sapientes & doctos exire devotos, sed magis illos qui cum sint ignorantes & humiles, illuminantur à DEO per aspirationes, & illustrations interiores, sicut Angeli, sine argumentorum strepitu. De quo N. Josephus à IESU MARIA in Ascens. t.p.l. 3. c. 19. citans hunc locum Dionysii. Vide Resolut. 49.

Documentum 17.

Ipsa autem altissimarum & compactarum sedium omni diligenter exaltari ignominia subjectionis, & ad summum supermundane suorum serenæ, & omni extremitate ineffabiliter in sublimissimum, & circa vere excelsum totu[m] virtutibus incomparabiliter & stabiliter collatum, & divina superadventus in omni impossibilitate & immaterialitate acceptivum & desiratum, & sanctorum in divinas susceptiones aperiuntur.

Expositio
Hugo.

Exp. Hugo. Cognominatio Thronorum celstitudinem significat dignitatib[us]: pro eo quod invisibilis conditor in ipsis sedens, per eos subjecta omnia iudicando disponit. Et propter excellentiam iudicij divini, quod per eos exercetur, ipsis thronos altissimas & compactas sedes nominavit: altissimas propter dignitatem, compactas propter veritatem. Et quia compactum idem est acque conjunctum: junctura autem sedis DEI convenientia est iudiciorum, ut prema cum culpa; gloria cum meritis &c. ipsis

dicit exaltatos ab omni ignominiosa subjectione, & collocationem illorum sive stabilitatem totis virtutibus, id est, omnimoda virtute & inconculca fortitudine: & ineffabiliter longe ab omni extremitate, id est, ultra omnem finem, in sublimissimum, & circa vere excelsum. Vel extrema possunt dici quæ extra sunt visibilia omnia. Et divinitatem desuper eis advenientem accipiunt in omni impossibilitate & immaterialitate, id est, incorrupte, & pure. Quibus enim occulta divinitas per signa exteriora, & figuræ corporales cognoscenda se ingredit, ad ipsos quæ materialiter venit. Et famulariter, id est, obediens se aperiunt, & voluntarie coaptant, ut ipsum DEUM advenientem in se suscipiant &c.

Hinc dicunt Mylici contemplationem fideliæ, seu myltice Theologie etiam acquisitæ platio sedere intellectum non solum Angelicum, sed dei seu etiam Thronis similem, ut enim sit sedes DEI mystica debet proportionari, & conformari cum illo, Theolog. mediante fide. De quo videatur Concord. reddit in Myt. l. 3. c. 5. n. 4. Vide etiam Resolut. 67. & 73.

Angelicum & etiam Thronus similem.

Documentum 18.

Prima hierarchia ab ipsa perfectionis principiæ sanctificata purgatur, & illuminatur, & perficiatur, ut sit pura ab omni minoratione, vel imperfectione, & ut plena primi lumina.

Exp. Hugo. Tamquam si quereretur, quæ sit ista purgatio: respondet, quod assumptio divinæ scientiæ in animo rationali, & purgatio est, & illuminatio, & perfectio. Purgatio quia ignorantiam purgat; illuminatio quia divina cognitione illuminat: perfectio quia illuminando scientia perfectarum doctrinarum, sive disciplinarum secundum habitum illuminat consummat Sunt enim quadam quæ tantum investigantur ad cognitionem intelligendi: quadam vero specialiter pertinent ad intelligentiam faciendi. Ad illa necessaria est illuminatio; ad illa perfectio. Non enim perfectum facit cognitionis veritatis, nisi habitus virtutis subsequatur &c.

Hinc dicunt Mylici influentiam illam divinam quæ est participata sapientia, & quæ in purgatione passiva animæ affligitur, simul illas purificare, illuminare, & perficiere. De quo vide Concord. Myt. l. 3. c. 37. à n. 1.

Item non esse securas communicationes divinas, quibus anima validè non proficiat, cum perfectio à virtutibus, & non à cognitione dijudicanda sit. Vide etiam Concord. cit. l. 3. c. 30. Vide Resolut. 31. & 62.

Documentum 19.

Multas quidem & beatus videns pure contemplationes, simploque & immediate fulgore illuminatas, & divino alimento repleta, multæ quidem primo data sustine, solaque domestica & unificativa refectionis unitate, multaque communione DEI, & cooperacione, digna effecta ad eam, ut possibiliter similitudine honorum habitudinum, & actionum: multaque divinorum super posse cognoscens, & divine scientie, & cognitionis in participatione, secundum quod s[ic] est, facta.

Exp. Hugo. Non dici potest à nobis bonum Hugo. illud,

illud, quod illos beatos animos per gaudium æternæ contemplationis juxta se immobiles tenet, ut ad caducam non effluant, & rursum per desiderium movens ad se trahit, ut ipsum incelsabili dilectione appetant. Sed ne omnino taecatur quod profus dici non potest. Lumen est & dulcedo bonum illud. Quare lumen? quia oculos clarescere facit. Quare dulcedo? quia reficit. Alterum est ad illuminationem, alterum ad refectionem. Si illuminaris & non satiaris, magnum bonum est sed non plenum: si satiaris & non illuminaris magnum item bonum est, sed non perfectum. Refectio jucundum facit, quod intus est: illuminatio jucundum exhibet, quod foris est: utrumque ad gaudium plenum exiguntur. Quare ergo refectionem ut jucundum tibi sit quod in te est: quare & illuminationem ut jucundum tibi sit quod extra te est. . . . Duo sunt enim cognitionis & amor: alterum ad illuminationem pertinet, alterum ad refectionem: cognitione illuminat, dilectio satiat. *Gustate & videte quoniam suavis est Dominus: in gustare dilectio in videte cognitione est.*

Multas igitur & beatas videns pure contemplationibus, multis, & beatis pure vissis per illuminationem fulgorum simplicium. Qui sunt simplices fulgores pure illuminationes. Per puras illuminationes venitur ad puras contemplationes. Pura illuminatione est quando veritas per semetipam concipitur. Pura contemplatio est quando veritas in semetipsa videtur. Quando per subjectam imaginem vel figura veritas addiscitur, non est pura illuminatione: quando in subjecta imagine vel figura veritas cognoscitur, non est pura contemplatio. Neque enim simplicitas esse potest nisi ubi solum est; neque puritas nisi ubi verum est: simplicitas in solo, puritas in vero. Propterea qui immediate contemplantur, & per semetipsos ad veritatem accedunt, soli simplices illuminationes habent, & puras contemplationes.

Corollaria quaedam. Sequitur divino alimento repleta quod est divinitum alimentum: divina refectione: & ipsa refectione quid est nisi DEI dilectio? unitas ergo refectionis, & unitas alimenti una est refectione, & unum alimentum: ergo in mensa DEI non nisi unum ferculum apponitur. Multa in mundo sunt & haec omnia cor hominum satiare non possunt: unum autem bonum est apud DEUM, & hoc solum cum percipitur satietas invenitur: ergo non in multitudine, sed in unitate satietas est. Propterea peccatrix illa, quia multa dimittenda habuit, non multa sed multum dilexit: multa dimisit, & multum elegit: in multis parum, in uno maleum, ipsa vero una & simplex divina refectione, idcirco singulari dicitur, quia cum aliena dilectione & dulcedine extranea non percipitur: domesticā, quia amicis tantum, & familiaribus præparatur: unificā, quia unum secum efficit omnes, qui se sumendam, & participandam concedit.

Sequitur multaque communicatione DEI, & cooperazione. Primum per claritatem cognitionis illuminatur: postea per dulcedinem dilectionis resicitur: ut sic DEO & communicet in virtute, & cooperetur in actione, sicut scriptum est: si quis diligit me sermonem meum servabit: & Pater meus diliger eum, & ad eum venies. &c.

Sequitur multaque divinorum superposita &c. hoc est ipsa suprema hierarchia cognoscens et multa divinorum, id est, multa de divinis, superposita id est, excellenter super alias hierarchias, & facta est in participatione, hoc est particeps facta est divina scientia & cognitionis divina secundum quod suus est illi, id est, concessum.

Ex tota hac doctrina multa colligunt Mystici: 1. qualia sunt gaudia & consolations, quae accipiuntur in contemplatione, quando anima recipit passivam illuminationem: de quibus gaudiis & gustibus agit seraphica M. cap. 25. vita, & mansione 4. c. 1, ut tenet A. Concordia l. 3. c. 24 n. 3.

2. Quis sit pura contemplatio? de qua aeternum habet vita, diximus q. s. M. T.

3. Quomodo in uno cognitione & amato perficiatur contemplatio, & amor.

4. Quomodo à contemplatione ad virtutem exercititia debeamus descendere.

De quibus videatur Resolutio 47. & 61. & 77. & 82.

CAPUT VIII.

De Dominationibus, & virtutibus, & potestatibus, & de mediae eorum hierarchia.

DOCE in hoc capite dominationes dici quia ceteris Angelis dominantur, & ab omni oppresione sint liberae: quarum officium est servili timore depositum, in DEUM moveri, ei que famulari. Virtutes forte quendam & inconcussam denotare virilitatem ad exequenda munera: quarum officium est instruere Praelatos. Potestates inconsueta divinis rebus excipiendi ordinem: quarum officium est Angelos inferiores divinæ potentia conformare.

Item quomodo illustrationes transfundantur in inferiores exemplo illius loci Zach. 1. v. 11. q. 22. & Ezech. 9. v. 10. & 12. & Daniel. 2. v. 16. & 1. v. 11. cap. 9. v. 23. &c.

De quibus potest videri D. Thom. 1. p. q. 66. cap. 9. a. 3. ubi ex comparatione primorum Angelo. 10. C. rum, qui habent influentiā super alios qui 12. mittuntur, licet ipsi non mittantur, dicit celum Daniel empyreum habere influxum supra corpora, cap. 8. 1. quæ moventur, licet ipse non moveatur, & q. 16. 6. 1. 106. a. 1. ubi probat unum Angelum illuminatum. Item D. realium ex auctoritate Dion. hic & q. 108. a. 2. Thom. in qualibet hierarchia esse tres ordines, & a. 5. directores omnes posse dici virtutes ratione communi, & loc. b. a. 6. sequitur ordinem Dionysii in dispositione citatis, horum graduum, & q. 112. a. 2. quod superiores Angeli nunquam ad externa mittantur, & a. 4. quod denominaciones non mitrantur eo quod sunt majores omni subiectione. Et 1. a. q. 111. a. 1. quod dentur gratia gratis data, cum ordo rerum consulat in eo, ut quædam per alia in Deum reducantur, & 3. p. in supplemento q. 73. a. 3. proprium officium virtutum esse corpora caelestia mouere. Videatur etiam in 1. dist.

37. q. 4. a. 3. & in 4. dist. 24. i. immobi

lēs. *Et dicitur in libro Etymologiae: Unde etymologi*

haec terminatio. Etymologiae etymologia in libro Etymologiarum. Unde etymologi

haec terminatio. Unde etymologia in libro Etymologiarum. Unde etymologi

haec terminatio. Unde etymologia in libro Etymologiarum. Unde etymologi

haec terminatio. Unde etymologia in libro Etymologiarum. Unde etymologi

CAP. IX.